

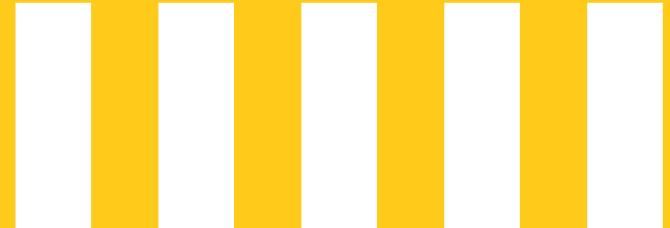
MUZEJ AVANGARDE

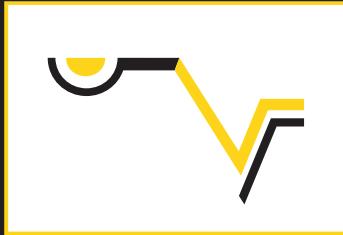
ac sa p
nske do
ši od 2
ugoslav
svijetu.
ra i izgr
ubne no
0.000 u
ntacije,
odine s
s njome
varaždir
oduće
osti - av
na i dok
at je ko
isključ
zanih u
mih pod
eja avar
dna um
ata u ras
harske s
la umje
čkih pr
podrža
. Prvo p
t u red
od oso
ije Ma
n avan
kulturo
lovanje
3-1989

Ljubav prema subverziji

2013.

Galerija „dr. Vinko Perčić“
Maksima Gorkog 22
24000 Subotica
Tel.: 024 530 910
Tel./faks: 024 559 063
e-mail: percic@eunet.rs.
www: galerijapercic.com

www.avantgarde-museum.com

Kolekcija Marinko Sudac sa preko 10.000 umjetnina i dokumenata u rasponu od osobnih pisama do video i filmske dokumentacije, rezultat je kolekcionarske strategije Marinka Sudca kojom počevši od 2004. godine skuplja isključivo djela umjetničkih avant-gardi iz područja bivše Jugoslavije te s njome povezanih umjetničkih praksi i kulturoloških fenomena u regiji i svijetu. Grad Varaždin od samih početaka podržava djelovanje Kolekcije, a tamo se planira i izgradnja budućeg Muzeja avangarde. Prvo predstavljanje Kolekcije pod nazivom Rubne posebnosti - avangardna umjetnost u regiji 1918-1989. organizirano je 2005. godine u svim izložbenim i muzejskim prostorima Galeriskog centra Varaždin. Zbog obimnosti predstavljenog materijala i prvog velikog okupljanja umjetnika iz zemalja bivše Jugoslavije nakon rata. izložba je u medijima jednoglasno ocijenjena kao kulturni događaj godine u cijeloj regiji. Kolekcija je potom predstavljena 2006. godine u Muzeju savremene umjetnosti Vojvodine u Novom Sadu, te potom 2007. godine u Muzeju moderne i suvremene umjetnosti u Rijeci. Iste godine u Varaždinu Kolekcija je u suorganizaciji s Galeriskim centrom Varaždin predstavila monumentalnu retrospektivu Aleksandra Srneca Prisutna odsutnost, čija je inačica 2010. godine u Muzeju suvremene umjetnosti u Zagrebu ujedno bila prva samostalna izložba jednog umjetnika u novoj zgradi muzeja. Znanstveno i istraživačko djelovanje Kolekcija osim u muzejsko-galerijskom segmentu razvija kroz izdanja Edicije Sudac koja je do danas objavila obimne monografije: Jerko Denegri Razlozi za drugu liniju, Želimir Koščević Dubravko Budić - Između geste i programa, Jerko Denegri, Feda Vukić, Hrvoje Turković Aleksandar Srnec - Prisutna odsutnost. U pripremi su knjige o djelatnosti Grupe Gorgona u autorstvu Jerka Denegrija, umjetnice Ivane Tomljenović Meller u autorstvu Želimira Koščevića, a pred izdanjem su i monografije Vlade Marteka i Borisa Demura u autorstvu Miška Šuvakovića.

Od 2009. godine Kolekcija je globalno dostupna na www.avantgarde-museum.com, jedinstvenom Virtualnom muzeju avangarde koji ubrzano preuzima ulogu platforme njenog daljnog razvoja i istraživačkog poslanja. Virtualni muzej postat će portal za disseminaciju informacija o avangardnoj umjetnosti, mreža koja će za budućnost objedinjavati sve umjetnike, teoretičare, kritičare, kustose i povjesničare umjetnosti zainteresirane kako za povijesnu problematiku avangarde, tako i za nastavak kontinuiteta vrijednosti neortodoksnog promišljanja umjetničkog stvaralaštva, kulturoloških fenomena, participativnosti i društvene odgovornosti te humanizacije tehnologije.

Ljubav prema subverziji

Izložba *Ljubav prema subverziji*, zahvaćajući vremenski raspon od osamdeset godina ili točnije od 1932. do 2012. godine, predstavlja umjetnike i umjetničke grupe čiju je umjetnost obilježio društveni aktivizam sa ciljem poticanja promjena u područjima institucionalne kulture i društveno-političkog okruženja ili, barem, mijenjanja svijesti svoje publike. Riječ je, dakle, o umjetnicima koji su svoju društvenu poziciju i umjetničku praksu shvatili kao platformu za promicanje programa i strategija čiji je cilj bio potkopavanje zatećene razine i oblika vladajućeg autoriteta, uključujući pozicije političke moći, građanskog morala te hijerarhijsku strukturu unutar koje se odvija umjetničko stvaralaštvo. Njihov se aktivizam u području umjetničkog izraza paralelno manifestirao kao radikalno odstupanje i suprotstavljanje tradicionalnim umjetničkim disciplinama i, nadasve, umjetničkom radu čiji je cilj umjetnički objekt, a regulator tržište umjetnina. Umjetnička im je praksa stoga pretpostavljala eksperiment u području tradicionalnih umjetničkih disciplina i njihovu međusobnu kontaminaciju, uključivanje elemenata i imaginarija popularne kulture i masovnih medija u područje visoke, na akademskim programima i kanonima zasnovane građanske kulture, različite oblike performativnih umjetničkih praksi s krajnjim ishodom poistovjećivanja umjetnosti i života, odnosno, umjetnika i umjetničkog djela, radikalno prihvatanje novih medija i tehnologija posredovanja slike, nove umjetničke prakse i discipline, preferiranje javnog prostora i izravnog kontakta s publikom u odnosu na institucije i njihovo posredovanje umjetnosti. Ove umjetničke prakse, mada naposlijetku kanonizirane i uključen u kulturni *mainstream*, suštinski su revolucionirale i izmjenile ne samo umjetnost, već i cijelokupni život našeg doba, a u najvećoj su mjeri odredile suvremenu vizualnu kulturu i metode vizualne komunikacije uopće. Prvim činom ovakve umjetničke prakse smatra se objavljivanje *Futurističkog manifesta* F.T. Marinettija, najprije 5. veljače 1909. u bolonjskim novinama *Gazzetta dell'Emilia* te potom 20. veljače 1909. u pariškom časopisu *Le Figaro*. Manifest je promovirao

umjetnost koja će odbaciti prošlost i aktivno sudjelovati u stvaranju, doslovno i metaforički, nove slike svijeta uskladene sa strelovitim tehnološkim napretkom. Današnji se pak aktivizam, iako integriran u kulturni sustav, mahom fokusira na zloupotrebe i manipulaciju tehnološkog i opće znanstvenog napretka u korist rasta profita korporativnog sektora i globalno širenje prikivenog totalitarizma civilizacije liberalnog kapitalizma.

Izložba predstavlja kontinuitet aktivističke umjetničke prakse u našoj regiji. Zasnovana je na djelima iz Kolekcije Marinko Sudac, najveće zbirke umjetnosti povijesnih avangardi. Kolekcija se od 2004. godine i svog inicijalnog fokusa na umjetnost stvaranu u Jugoslaviji, do danas proširila na međunarodnu umjetničku produkciju od Baltika na sjeveru do Crnog mora na jugu, od SAD-a na zapadu do Japana na istoku te se vremenski odnosi na razdoblje od 1909. do 1989. godine. Tema izložbe predstavljena je fotografском i video dokumentacijom performansa, audio instalacijom, eksperimentalnim i autorskim filmovima. Kronološki početak izložbe je filmski sinopsis „Glave u vrećama“ kojeg je 1932. napisao Jo Klek (Josip Seissel) za desetogodišnjicu osnutka legendarne i zamalo zaboravljene grupe *Traveleri*, a Kolekcija za izložbu „Područje zastoja“, održanoj na brodu Galeb 2011., realizirala i emitirala u obliku radio drame. Najveći dio izložbe obuhvaća razdoblje od šezdesetih do osamdesetih godina, predstavljenog radovima *Gorgone*, Tomislava Gotovca, grupe OHO, Crveni Peristil, Bosch + Bosch, Grupe šestorice umjetnika i sudionika pokreta Nove umjetničke prakse. Posebnu cjelinu predstavlja program eksperimentalnog filma pod nazivom *Tune in Screening*, koji obuhvaća filmove jugoslavenskih autora nadahnutih zapadnjačkom rock muzikom, snimljene u razdoblju od 1966. do 1976. godine. Kronološki završetak izložbe recentni su filmovi Željka Kipke, jednog od istaknutih predstavnika neoavangardne umjetničke prakse još od kraja sedamdesetih godina, koji zorno pokazuju da individualne subverzivne strategije još uvek predstavljaju aktualnost suvremene umjetničke prakse. Jednostavno, riječ je o ljubavi koje se nit umjetnici, niti publika ne bi nikad trebali odreći.

Branko Franceschi

Љубав према субверзији

Изложба *Љубав према субверзији*, захватајући временски распон од осамдесет година или тачније 1932. до 2012. године, представља уметнике и уметничке групе чију је уметност обележио друштвени активизам са циљем подстицања промена у подручјима институционалне културе и друштвено-политичког окружења или, барем мењања свести своје публике. Реч је, dakле, о уметницима који су своју друштвену позицију и уметничку праксу схватили као платформу за програм и стратегију чији је циљ био поткопавање затеченог нивоа и облика владајућег ауторитета, укључујући позиције политичке моћи, грађанског морала те хијерархијску структуру унутар које се одвија уметничко стваралаштво. Њихова се активност у подручју уметничког израза паралелно манифестирала као радикално одступање и супротстављање традиционалним уметничким дисциплинама и, уметничком раду чији је циљ уметнички објекат, а регулатор тржиште уметника. Уметничка пракса им је зато представљала експеримент у подручју традиционалних уметничких дисциплина и њихову међусобну контаминацију, укључивање елемената и имагинацију популарне културе и масовни медији у подручју високе, на академским програмима и канонима засноване грађанске културе, различите облике перформације уметничке праксе с крајним циљем поистовећивања уметности и живота, односно уметника и уметничког дела, радикално прихваћање нови медији и технологија приказивања слике, нове уметничке праксе и дисциплине, преферирања јавног простора и непосредног контакта са публиком у односу на институције и њихово посредовање уметности. Ове уметничке праксе, мада на крају канонизиране и укључене у културни манистреам суштински су револуционирале и измениле не само уметност, већ и целокупни живот нашег добра, а у највећој су мери одредиле савремену визуелну културу и методе визуелне комуникације уопште. Првим чином овакве уметничке праксе сматра се објављивање *Футуристичког манифреста* Ф.Т. Маринетија, најприје 5. вељаче 1909. у болоњском новинама *Gazzetta dell'Emilia* те потом 20. вељаче 1909. у париском часопису *Le Figaro*. Манифест је промовисао уметност која ће одбацити прошлост и активно

учествовати у стварању, дословно и метафорички, нове слике света усклађене са стреловитим технолошким напретком. Да-нашњи се активизам, лако интегрисан у културни састав, мањом фокусира на злоупотребе и манипулацију технолошког и опште културног напретка у корист раста профита корпоративног сектора и глобално ширење прикривеног тоталитаризма цивилизације либералног капитализма.

Изложба представља континуитет активистичке уметничке праксе у нашој регији. Заснована је на делима из колекције Маринко Судац, највеће збирке уметности историјских авангарди. Колекција се од 2004. године и свог иницијалног фокуса на уметност стварану у Југославији, до данас проширила на међународну уметничку продукцију од Балтика на северу до Црног мора на југу. Од SAD-а на западу до Јапана на истоку те се временски односи на раздобље од 1909. до 1989. године. Тема изложбе представљена је фотографском и видео документацијом перформанса, аудио инсталацијом, експерименталним и ауторским филмовима. Хронолошки почетак изложбе је филмски синопсис „Главе у врећама“ којег је 1932. написао Јо Клек (Josip Seissel) за десетогодишњицу оснивања легендарне и замало заборављене групе Травелери, а Колекција за изложбу „Подручје застоја“, одржаној на броду Галеб 2011., реализована и емитована у облику радио драме.

Највећи део изложбе обухвата раздобље од шездесети до осамдесети година, представљено радовима Ђођоне, Томислава Готовца, група ОХО, Црвени Перистил, Баш + Баш, Групе шесторице уметника и учесника покрета Нove уметничке праксе. Посебну целину представља програм експерименталног филма под називом *Tune in Screening*, који обухвата филмове Југословенски аутора надахнутим западњачком рок музиком, снимљене у раздобљу од 1966. до 1976. године.

Хронолошки завршетак изложбе рецентни су филмови Желька Кипкеа, једног од истакнутих представника неоавангардне уметничке праксе још од краја седамдесети година, који верно показују да индивидуалне субверзивне стратегије још увек представљају актуелност савремене уметничке праксе. Једноставно, реч је о љубави које се нити уметници нити публика не би никад требали одрећи.

Branko Franceschi

A felforgatás iránti szeretet

A kiállítás, mely *A felforgatás iránti szeretet* címet kapta, azokat a művészkeket, művészeti csoportokat mutatja be az 1932 és 2012 között eltelő nyolcvan éves időszakból, akik alkotói tevékenységén tüten érhetjük az intézményes kultúra és a társadalmi-politikai közeg változásainak összönzését, vagy, legalább is, a közönség tudaformálását megcélzó társadalmi aktivizmus jegyeit. Olyan alkotókról van, tehát, szó, aik társadalmi helyzetüket és alkotói praxisukat eszmei síknak tekintették olyan programok és stratégiák népszerűsítésére, melyeknek az volt a célja, hogy aláássák az uralkodó hatalom szintjeit és formáit, a politikai hatalom és a polgári erkölcs pozíciót is beleérte, illetve a művészeti alkotó munka folyamatának keretét meghatározó hierarchikus struktúrát. Ugyanakkor, a művészeti kifejezésmód területén kifejtett aktivizmusuk megmutatkozott abban is, hogy radikálisan eltértek a hagyományos művészeti ágaktól, illetve, abban, hogy szembezálltak ezekkel, de legtökélebben azzal az alkotói munkával, melynek maga a műalkotás volt a célja, szabályzója, pedig, a műalkotáspiac. Művészeti gyakorlatuk ezért a hagyományos művészeti ágak területén folytatott kísérletezést feltételezte, illetve e kísérletek kölcsönös ötvözését, a népszerű művészet és a tömegmédiák elemeinek és képzeteinek bekapcsolását a magas, akadémiai programokon és kánonokon alapuló polgári művészettel. Szorgalmazták a performansz művészetenek különböző formáit is a művészeti gyakorlatban, melyek végkimenetele a művészet és az élet, illetve, a művész és a műalkotás kiegynítése, az új médiumok és képáviteli technológiák, az új művészeti gyakorlat és művészeti ágak radikális elfogadása, a közterületek és a közösséggel való közvetlen kapcsolat preferálása, ellentétben az intézményekkel és azok művészeti-közvetítő szerepével. E művészeti gyakorlatok, melyek végül mégis megkapták kanonizált voltukat és a művelődési főáram, a „*mainstream*”, részei lettek, lényegében forradalmiak voltak és megváltoztatták nem csupán magát a művészetet, hanem korunk egészéletét, leginkább azonban a modern vizuális kultúrát határozták meg és, általában, a vizuális kommunikáció módszereit. Mindebben F.T. Marinetti Futurista kiálltványának a megjelenését tekint-

thetjük első lépésnek, mely először a bolognai *Gazzetta dell'Emilia* 1909. február 5.-i számában jelent meg, majd később, 1909. február 20-án a párizsi *Le Figaro*-ban. A Kiálltvány a múltat visszautasító művészettel szorgalmazta, mely tevékenyen vesz részt a villámgyors technológiai fejlődéssel összehangolt világ új képének a megalkotásában, a szó szoros és annak átvált értelmében is. A mai, igaz, a kultúralis rendszerbe már beépült aktivizmus nagyrészt visszaél a technológiai és általános tudományos fejlődéssel és manipulálja azt az üzleti szektor profitnövedésekének és a liberális kapitalista civilizáció burkolts totalitarizmusának globális terjesztése érdekében.

A tárlat vidékünk aktivista művészeti folytonosságát mutatja be. A kiállítás alapját a történelmi avantgarde művészet legnagyobb gyűjteményének, a Marinko Sudac-gyűjtemények az alkotásai képezik. A gyűjtemény 2004-től és kezdeti, a Jugoszláviában készült alkotásokra történő fokusztaltságától, mára már a nemzetközi műtermékekre is kiterjed, s földrajzilag felöleli a Baltikum-Fekete tenger, észak-déli, az USA-Japán, nyugat-keleti tengelyeket, időbelileg pedig az 1909-től 1989-ig terjedő időszakot. A tárlat témáját a performanszokról készült fényképek és video-dokumentumok, audió-installációk, kísérleti és szírzői filmek mutatják be. A tárlat időrendi kezdetét Jo Klek (Josip Seissel), 1932-ben, a legendáris és már-már elfeledett Traveleri csoport tíz éves fennállása alkalmából írt *Fejek a zacsókban c. film-vázlata* jelenti, melyet a Galeb hájón megtartott a *Megtorpanás területe c. kiállításon* mutattak be rádiórámkak. A tárlat anyagának nagy része a hatvanas évektől a nyolcvanas évekig tartó időszakot öleli fel, bemutatva *Gorgone*, Tomislav Gotovac, az OHO Csoport, a Crveni Peristil, a Bosch+Bosch, ill. az Új Művészeti Praxis hat művészének és résztvevőjének a munkáit. Külön egységet képez a kísérleti film program, mely a *Tune in Screening* címét kapta s a nyugati rock zenével megihletteit, jugoszláv alkotók, 1966 és 1976 között készült filmjeit mutatja be. A tárlatot Zeljko Kipke nemrég készült filmjei záják időrendben, aki, a hetvenes évektől, a neo-avantgarde egyik kiemelkedő képviselője volt. Munkái egyértelműen mutatják, hogy az egyéni, felforgató stratégiák még mindig aktuálisak a kortárs művészeti gyakorlatban. Egészen egyszerűen, olyan szerelemről van szó, melyről sem a művészkeknek, sem a közönségeknek soha nem volna szabad lemondaniuk.

Branko Franceschi

The love of subversion

Spanning over a period of some eighty years, more precisely from 1932 through 2012, *The Love of Subversion* exhibition presents those artists and art groups, whose art was marked by social activism aimed at encouraging changes in the field of institutional culture and socio-political environment, or, at least, at raising the audience's awareness. Thus, the artists in question are those, who perceived their social position and artistic practice as a platform for promoting programmes and strategies having the objective to undermine the existing levels and forms of the ruling authority, including the positions of political power, civic morale and the hierarchy structure of artistic creation. Parallel, their activism in the area of artistic expression manifested as a radical departure from and confrontation to traditional disciplines in art, and, above all, to artistic work, in which the aim is the piece of art itself, and whose regulator is the market of artefacts. Hence, their practice in art presumed experimenting in the field of traditional art disciplines and their inter-contamination, by integrating elements and imaginations of the popular culture and mass media into the field of high civic culture, based on academic programmes and canons, likewise various forms of performance art with the ultimate outcome of equalizing art and life, artist and artwork, of radically accepting new mediums and image-transmitting technologies, new artistic practices and disciplines, preferring public spaces and direct contacts with the audience in relation to institutions and their mediatory role in art. Although, ultimately canonised and included in the cultural mainstream, these artistic practices were revolutionary in their essence and changed not only art, but the whole life of our age, and, to the most extent, defined modern visual culture and visual communication methods generally. The publication of F.T. Marinetti's Futurist Manifesto, first published in the *Gazzetta dell'Emilia* in Bologna on 5 February 1909, then on 20 February 1909 in *Le Figaro* in Paris, is considered to be the first act of such artistic practice. The Manifesto promoted art, which rejects past and actively participates in creating the new image

of the world brought into harmony with the rapid technological progress, both in the literal and metaphorical sense of the word. However, present day activism, though integrated in the cultural system, mostly focuses on the abuse and manipulation of technological and, generally, scientific progress in favour of the corporate sector's profit-growth and global spreading of the liberal capitalistic civilisation's clandestine totalitarianism.

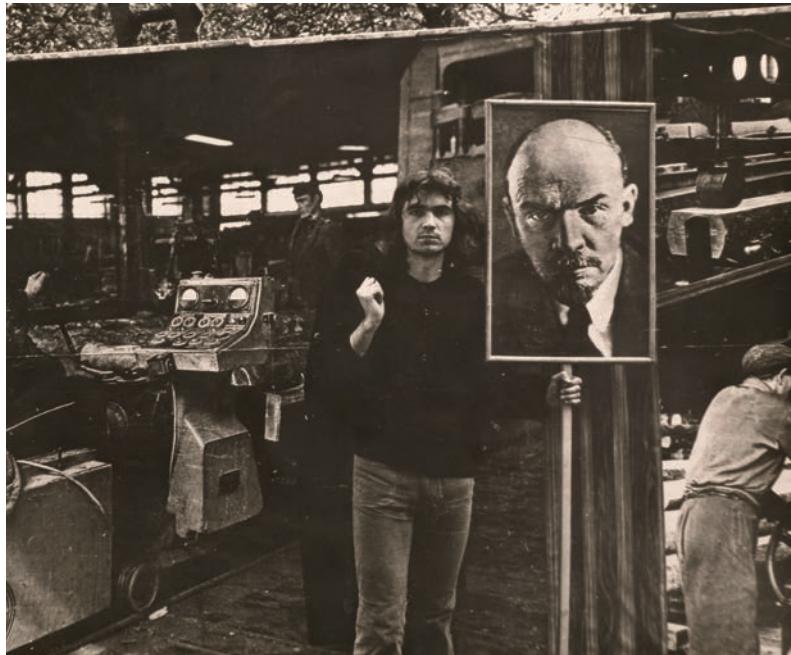
The exhibition presents the continuity of artistic activism in our region. It is based on the artworks from the Marinko Sudac Collection, the largest art collection of historical avant-garde. From 2004 on and from its initial focus on art created in Yugoslavia, the collection has been extended to international art production, i.e. from the Baltics on the north to the Black Sea in the south, from the USA in the west to Japan on the east, and covers a period from 1909 to 1989. The exhibition's topic is presented by photo and video documents on performances, by audio installations, experimental and authorial films. Chronologically, the exhibition starts with the *Glave u vrećama* (Heads in Bags) film-synopsis, written in 1932 by Jo Klek (Josip Seissel) on the occasion of the 10th anniversary of the legendary and almost forgotten group Traveleri, and which was followed through and broadcast as a radio drama within the exhibition *Područje zastojia* (The Area of Standstill) on the ship Galeb in 2011. Most part of the exhibition covers the period from the 1960s to 1980s and presents the works of Gorgone, Tomislav Gotovac, the OHO Group, Crveni Peristil, Bosch+Bosch and six artists and participants of the New Artistic Practice group. The programme of experimental films, named *Tune in Screening* present a special whole and includes films of Yugoslav authors inspired by western rock music and were filmed between 1966 and 1976. The recent films by Zeljko Kipke mean the chronological end of the exhibition. He has been one of the representatives of the neo-avantgarde art practice since late 1970s and his works clearly show that individual subversive strategies are still topical in contemporary art. Simply, the love in question is a love, which neither the artists, nor the audience should turn down ever.

Branko Franceschi

Attila Csernik, Untitled, bw photography,
dimensions variable: 1974

Bálint Szombathy, Lenin in Budapest, bw photography
dimensions: 299 x 397 mm, 1972

Era Milivojević, Taping artist (Marina Abramović) with adhesive tape_1, bw photography, dimensions variable, 1971

Era Milivojević, Taping artist (Marina Abramović) with adhesive tape_2, bw photography, dimensions variable, 1971

Era Milivojević, Taping artist (Marina Abramović) with adhesive tape_3, bw photography, dimensions variable, 1971

Era Milivojević, Taping artist (Marina Abramović) with adhesive tape_4, bw photography, dimensions variable, 1971

Red Peristyle, photodokumentation of chromatic action at public space, dimensions variable, 1968_1

Red Peristyle,
photodokumentation of chromatic
action at public space,
dimensions variable, 1968_3

Red Peristyle, photodokumentation of chromatic
action at public space, dimensions variable, 1968_2

Red Peristyle, photodokumentation of chromatic
action at public space, dimensions variable, 1968_4

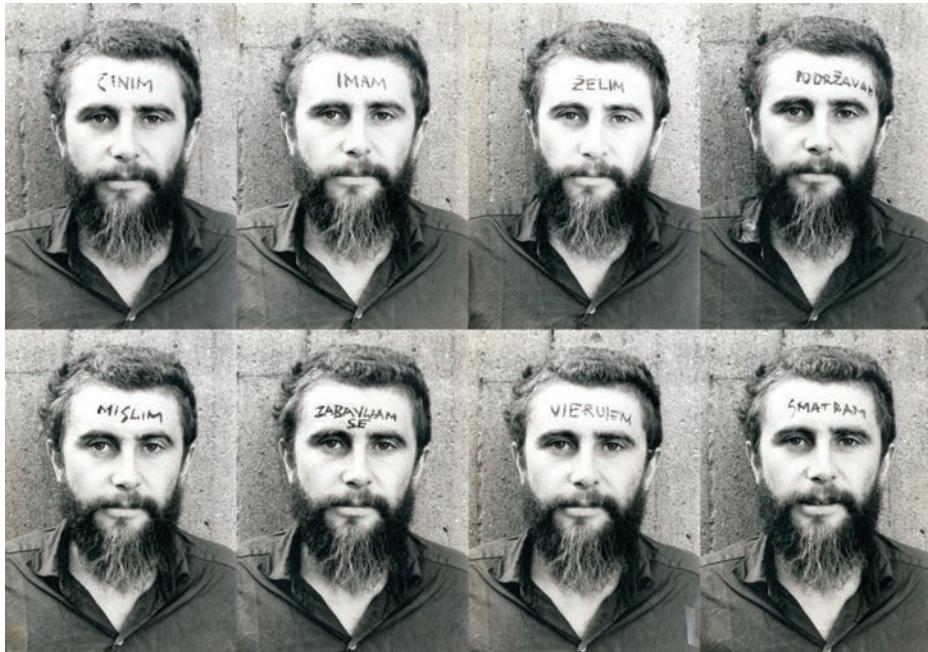

Ivana Tomljenović, on the Bauhaus roof
bw photo by N_Rubinstein, 121 x 151 mm, 1929

Tomislav Gotovac, Sickle, Hammer and Red star, 6 bw photographs, dimensions variable, photography by Velibor Vesovic, 1986

Željko Kipke, Verbs for Abbie Hoffman,
photoseries with text, bw, dimensions variable, 1981

... I want to be judged, not because I support the National Liberation Front - which I do - but because I have long hair ... Not because I believe in student government, but because I think that schools must be destroyed. Not because I'm against the union of liberalism, but because I suppose people should do whatever pleases them ... Finally, I want to be judged because I m having fun and not because I'm serious. I'm not angry because of Vietnam, racism and imperialism..

Željko Kipke, invisible galleries map, 2009

Invisible Galleries, 2009

Digi Beta, colour, sound, 22' 21"
Written & directed by: Željko Kipke
Cinematography: Vedran Šamanović
Editor: Staša Čelan
Sound editor: Sven Delač
Producer: Vera Robić-Škarica
Produced by: Croatian Film Association

This is a short filmed stroll down the locations in Zagreb where the artistic climate radicalized during a period between the 70ies and the 90ies. Of six galleries/art institutions which at the time have, according to the author, more or less profiled the contemporary artistic practice in Croatia, only the Museum of Contemporary Art and the Extended Media Gallery would continue their work by relocating to the new address.

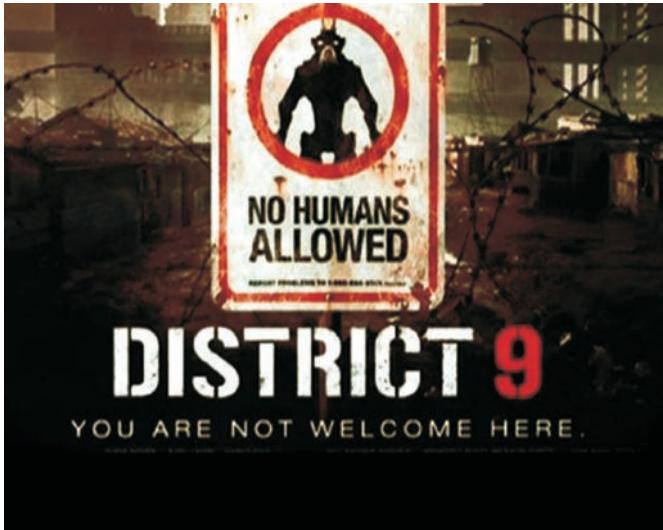

Željko Kipke, surveillance camera (Introduction) 2011

Željko Kipke, surveillance camera (Slaven Tolj) 2011

Željko Kipke, surveillance camera (district 9) 2011

Surveillance Camera, 2011

Digi Beta, colour, sound, 31' 12"

Script, camera and directing: Željko Kipke

Editor: Staša Čelan

Music: Nenad Kipke

Sound editing and postproduction: Studio Dim

Producer: Vera Robić-Škarica

Production: Croatian Film Association

SURVEILLANCE CAMERA

Today there is almost no public space that is not covered by surveillance cameras. In the opinion of the author, one surveillance camera more, directed towards the back yard of a police precinct, should not be a threat to the balance of the existing net of hidden cameras that control the public spaces of Zagreb. For two years, from the window of his apartment, the director of the film has been documenting the construction of a business structure in the back yard of a police precinct with a hand camera. All phases, from the demolition of the existing structures and foundation excavation to the last finish on the new structure, are summarized in only about thirty times repeated panning left-right and vice versa, over the entire length of the construction site. This procedure is supplemented by events behind the surveillance camera, which encompass more or less recent films, book fairs, festivals, and dramatic notes from the director's life. Stories about voyeurs, real or film characters, spies, police interventions, advocates of strong arm heading a state or investigators of global conspiracies temporally correspond with the current situation at the construction site. Diary notes are also a film supplement to the monotonous surveillance of the police back yard. In it, actually, nothing unusual happens.

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

Tune in Screening: Psychedelic Moving Images from Socialist Yugoslavia 1966 - 1976

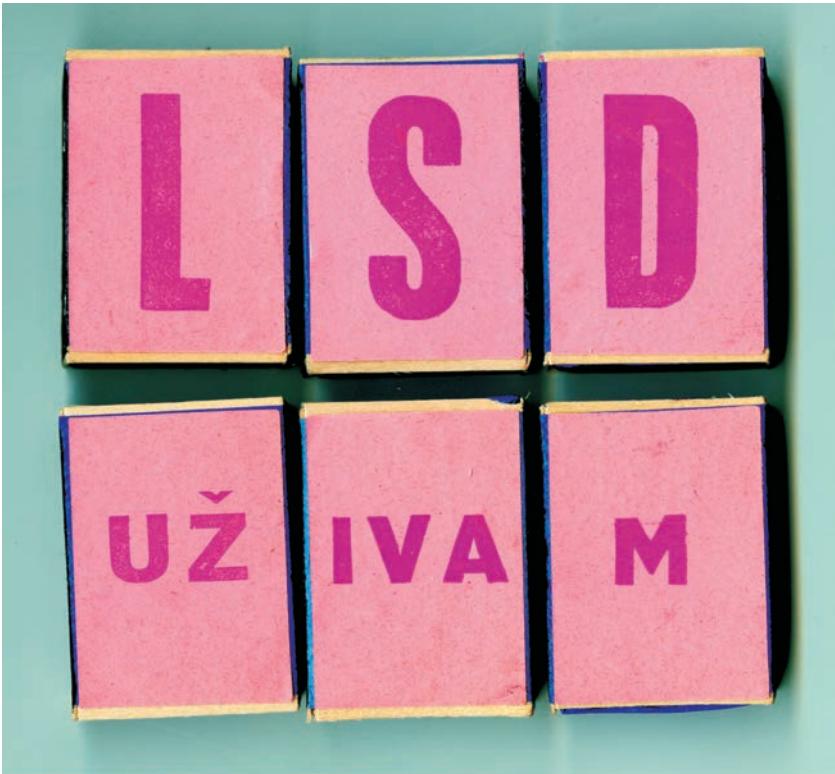
List of works:

Films:

- Vladimir Petek, *Aquarelle*, 8 mm, b/w film, hand colored, 4'25", 1966
Naško Križnar (OHO), *19th Nervous Breakdown*, 8 mm, b/w film, 4'03", 1966
(featuring Marko and Marika Pogačnik)
Ante Verzotti, *Fluorescences*, super 8mm, 4'2", 1967
Ivan Martinac, *Focus*, 35 mm, b/w, 7'12", 1967
Marjan Ciglič (OHO), *Fullya Qwanso*, 8 mm, color, 5'39", 1967
Marjan Ciglič (OHO), *OU*, 8 mm, color, 3'25", 1969/70
Miroslav Mikuljan, *Seisana*, 8 mm, 16mm, b/w, 4'53", 1970
Slobodan Šijan, *Kosta Bunuševac in a Film About Himself*, 8 mm, color, 15', 1970
Petar Trinajstić, *Oh Fish, My Little Fish*, 8mm, color, 3'33", 1973
Ljubomir Šimunić, *Gerdy, The Wicked Witch*, 8 mm, color, 14', 1973 1976

All films transferred on DVD

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотека матице српске, Нови Сад

7.038. 53 (497.11) "20"(083.824)

LJUBAV prema subverziji / tekst Branko Franceschi ;
prevod na engleski Papp Erika ; dizajn Spartak Dulić] . -
Subotica : "Galerija dr Vinko Perčić", 2013 (Subotica :
Wizart). - [16] str. : ilustr. : 15 cm

Uporedno srpski tekst i hrvatski prevod. - Tiraž 40.

ISBN 978-86-86955-08-1

катализи
COBISS.SR-ID 277264903

Izdavač:
Galerija „dr. Vinko Perčić”

Za izdavača:
Spartak Dulić

Izbor dela i autor postavke:
Branko Franceschi

Dizajn:
Spartak Dulić

Prevod na
mađarski i engleski:
Papp Erika

Grafička priprema:
Drago Poljaković Kovačev

Producija:
Wizart, Subotica

Izložba je realizirana u saradnji sa
Muzejom avangarde /Varaždin/ Republika Hrvatska,
osnivač Marinko Sudac, direktor Branko Franceschi

